

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

(Peer Reviewed Journal Multidisciplinary)

ISSN: 2582-399X

காலாண்டு இதழ்
(ஐனவரி, ஏப்ரல், ஜூலை, அக்டோபர்)
ஆகிய மாதங்களில் வெளிவரும்

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

Aran

International e Journal of Tamil Research

EDITORIAL BOARD

Founder / Editor in Chief

Dr PRIYAKRISHNAN

Publisher

MR P. JAYAKRISHNAN

Editorial Board Members

Dr V SELVAKUMAR

Professor And Head of The Department of Maritime History and Marine Archaeology Tamil University, Thanjavur, TamilNadu, India
selvakumar.v@tamiluniversity.ac.in

Dr. S. KAVITHA

School of Indian Languages and Comparative Literature, Tamil University, Thanjavur. TamilNadu, India

Dr.K.DAYANIDHI

Assistant Professor & Head i/c , Department of Vaishnavism , University of Madras, TamilNadu, India. dayanidhi@unom.ac.in

Dr O.MUTHIAH

Professor of Tamil, The Gandhigram Rural Institute (Deemed to be University) Gandhigram - 624 302 Dindigul District, TAMIL NADU

DR UMADEVI

Professor In Tamil, Department of Modern Indian Languages And Literary Studies University of Delhi, Delhi . dumadevi@mil.du.ac.in

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

Aran

International e Journal of Tamil Research

EDITORIAL BOARD

DR JAGADEESAN.T.

Assistant Professor of Tamil, Department of Indian Languages,
Faculty of Arts, Banaras Hindu University,
Varanasi- 221005, Uttar Pradesh,India.

DR SENTHIL PRAKASH.S

Teacher – in- charge/Assistant professor (SG),Department of
Tamil, Institute of Languages, Literature& culture,
Visva – Bharathi University,Santiniketan,West
Bengal, India -731235

DR R TAMILSELVAN

Assistant professor, Aligarh Muslim University, Uttar Pradesh,India-202002

Dr SWARNAVEL ESWARAN

Associate Professor Departments of English, and Media and Information
Michigan State University. USA. eswaran@msu.edu

Dr (Ms.) NILANKA LIYANAGE

Senior Lecturer in Dance ,Department of Dance,Drame&Theatre Arts,
Swamy Vipulananda Institute of Aesthetic Stidies,Eastern University Srilanka

Mrs THULSIVANTHANA UDAYASHANKAR

Senior lecturer Gr II in English, Swamy Vipulananda Institute of
Aesthetic Stidies ,Eastern University, Srilanka

அரண்

Aran

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

International e Journal of Tamil Research

EDITORIAL BOARD

Dr B. DHANANJAYAN

Associate Professor, Sir Theagaraya College, Old Washermenpet,
Chennai - 600 021.

Dr P.SEKAR

Assistant Professor, Department of Education, Govt. Institute of Advanced Study
in Education, Saidapet, Chennai-600015. sekar@iasetamilnadu.ac.in

நிறுவனர்/பதிப்பாளர்/நிர்வாக ஆசிரியர்

இதழாக்கம்

திரு ப. ஜெயகிருஷ்ணன்

முதன்மை ஆசிரியர்

முனைவர் பிரியாகிருஷ்ணன்

+917299587879

www.aranejournal.com

aranjournal@gmail.com

அரண் பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழில் வெளிவரும் ஆய்வுக்கட்டுரைகள் அனைத்தும்
(Peer Review)பீர் ரிவியூ செய்யப்பட்டு பதிவு செய்யப்படுகிறது என்பதைத்
தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

குளத்தூர் வட்டார ஒப்பாரிப் பாடல்கள்

Oppari Songs in Kulathoor Region

ச.சுபஸ்ரீ (Ref.No: 25438/Ph.D.K8/Tamil/Part Time/January 2018/Confirm/Dt:14.02.2022)

பகுதிநேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை, தந்தை பெரியார் அரசு கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி (தன்னாட்சி), திருச்சிராப்பள்ளி-620 023 (பாரதிதாசன் பல்கலைக் கழக இணைவு பெற்றது)

S. SUBASREE (Ref.No:25438/Ph.D.K8/Tamil/Part Time/January 2018/Confirm/Dt:14.02.2022)

Part-Time Ph.D. Research Scholar, Department of Tamil, Periyar E.V.R. College (Autonomous),

Tiruchirapalli-620 023 (Affiliated to Bharathidasan University)

ORCID: <https://orcid.org/0009-0001-3064-1146>

முனைவர் இரா.குணசேகரன்

நெறியாளர் — இணைப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, தந்தை பெரியார் அரசு கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி (தன்னாட்சி), திருச்சிராப்பள்ளி-620 023 (பாரதிதாசன் பல்கலைக் கழக இணைவு பெற்றது)

Dr. R. GUNASEKARAN, Research Advisor — Associate Professor, Department of Tamil,

Periyar E.V.R. College (Autonomous), Tiruchirapalli-620 023 (Affiliated to Bharathidasan University)

ORCID: <https://orcid.org/000>

Abstract

Folklore is one of the growing fields in Tamil Nadu. Living literature is the innumerable unwritten literature that people have been praising and preserving orally. Folk songs are very old. Chief among the rural arts. It is the rhetoric that these folk songs are composed by the common people that gives us pleasure. Folk songs are a clear and unadulterated representation of the ancient art, culture, character, tradition, life, development and mass of a country. These songs, which live in the language of the villagers, in stories, in festivals and entertainment, are an expression of the people's desire, hope, dream, love, disappointment and loss, and they highlight their joys and sorrows in the form of fun games. Birth, childhood events, love games, Oppari etc. are the subjects of these songs. Among them, this article examines only Kulathur regional oppari songs.

Keywords: Folklore, locality, hymns, tragedy, death.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

தமிழகத்தில் நாட்டுப்புறவியல் வளர்ந்து வரும் துறைகளுள் ஒன்றாகும். வாழையடி வாழையாக மக்கள் வாய்மொழியாகவே போற்றிப் பாதுகாத்து வரும் எண்ணற்ற எழுதா இலக்கியங்களே வாழும் இலக்கியமாகும். நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் மிக மிகப் பழமையானவை. கிராமியக் கலைகளில் முதன்மையானவை. பாமர மக்களாலேயே படைக்கப்பட்டு வருபவை இவை நாட்டுப்புறப்பாடல் என்ற சொல்லாட்சியே நமக்கு இன்பமளிப்பதாகும். ஒரு நாட்டினுடைய பண்டைக் கலையையும், கலாச்சாரத்தையும், பண்பையும், பண்பாட்டையும், வாழ்வையும், வளர்ச்சியையும் முறையையும், நிறையையும் கலப்படமின்றி தெளிவாகக் காட்டுவன நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் ஆகும். கிராமிய மக்கள் நாவினும், நடைபயிலும் கதையிலும், விழாவினும் பொழுதுபோக்கிலும் வாழ்கின்ற இப்பாடல்கள்

அம்மக்களின் ஆசை, நம்பிக்கை, கனவு, காதல், ஏமாற்றம், இழப்பு ஆகியவற்றின் வெளிப்பாடாகவே, அவர்களின் இன்ப துன்பங்களை வேடிக்கை விளையாட்டுக்களை உள்ளடையே இவை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. பிறப்பு, குழந்தைக் காலப் பருவ நிகழ்ச்சிகள், காதல் விளையாட்டு, ஒப்பாரி முதலியன இப்பாடல்களின் பாடுபொருளாக அமைந்துள்ளன. அவற்றுள் குளத்தூர் வட்டார ஒப்பாரிப் பாடல்களை மட்டும் ஆய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

கருவிச்சொற்கள் (Keywords): நாட்டுப்புறம், வட்டாரம், ஒப்பாரிப் பாடல்கள், சோகம், இறப்பு,

முன்னுரை

மனித வாழ்க்கையில் இறப்பு தவிர்க்க முடியாதது. நிலையற்ற இம்மனித வாழ்க்கையில் இறப்பு என்றோ ஒரு நாள் நடந்தே தீரும். ஊனோடும் உறவோடும் கலந்து வாழும் உறவு வாழ்க்கையிலே நேரிடும். பிரிவு மனிதனைத் துன்பக் கடலில் ஆழ்த்திப் புலம்ப வைக்கிறது. இப்புலம்பல் துன்பத்தின் வடிகாலாகும். வாழ்வின் அமைதிக்காகவும் நெஞ்சின் ஆறுதலுக்காகவும் இப்புலம்பல் அமைகின்றது. இவ்வாறு இறந்தவருக்காக வருந்திப் பாடுவதை ஒப்பாரிப் பாடல்கள் என்பர். ஆங்கிலத்தில் இப்பாடலை எலிஜி (Elegy) என்பர்.

மக்கள் சமுதாயம் வளரவளர பழக்கவழக்கங்கள் இன்று மாறி வளர்ந்து வருகின்றன. ஆனால் காலங்கள் கடந்து வளர்ந்து வரும் முன்னோர்களின் பழக்கவழக்கங்கள் தலைமுறை தலைமுறையாக அவை சடங்குகளாகப் போற்றப்படுகின்றன. மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளுக்கேற்ப சடங்கு முறைகள் மாறுகின்றன. ஒரு மனிதனின் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை பலவகையான சடங்கு முறைகள் இடம்பெறுகின்றன. நாகரிகங்கள் வளர்ந்துள்ள இக்காலகட்டத்தில் பலவகையான சடங்கு முறைகள் பின்பற்றப்படுகின்றன. சடங்குமுறைகள் மக்களின் மனவளத்தினையும் அவர்களின் ஒற்றுமைகளையும் பண்பாட்டினையும் எடுத்துக்காட்டும் முறைகளாகத் திகழ்கின்றன.

சமூக வாழ்வில் முன்னுரை தாலாட்டினையும் முடிவுரை என்றால் ஒப்பாரி தான் நம் நினைவுக்கு வரக்கூடியதாக இருக்கின்றது. பிள்ளை உறங்க வைப்பதற்குத் தாலாட்டும், அவர்கள் இறந்த பிறகு அவர்களுக்கு ஒப்பாரியும் பாடப்படுகின்றன. தாலாட்டு குழந்தை அழுகையை (கண்ணீரை) நிறுத்தும். ஒப்பாரி இறந்தவரின் நினைவுகளைத் தரும்.

தாய்மையின் பாசமும் பரிவும் கொப்பளிக்கும் இடங்கள் தாலாட்டும் ஒப்பாரியாகும் என்கிறார் சு.சண்முகசுந்தரம். தமிழில் ஒப்பாரியை பிலாக்கணம், பிணக்கானம், கையறுநிலை, புலம்பல், இரங்கற்பா, சாவுப்பாட்டு, இழவுப்பாட்டு, அழுகைப்பாட்டு என்று பலவகையாகச் சொல்லிக் கொள்வர் (தமிழர் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள், ப.195)

காலையின் ஒப்பாரி 'அந்தி அழுகை' என்றும் மாலைநேரின் ஒப்பாரியைச் 'சந்தி அழுகை' என்றும் ஒப்புச் சொல்லி அழுவதை ஒப்பாரி என்றும் ஊர்வலத்தில் ஆண்கள் ஆடிப்பாடுவதைக் 'கழிவுப்பாட்டு' என்றும் கூறுவர் சு.சுந்திவேல் (நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வு, ப.59).

ஒப்பாரி என்ற சொல் முதன்முதலில் திருக்குறளில் பயன்படுத்தப் பட்டிருப்பதைப் பின்வரும் அடியின் மூலம் அறியமுடிகிறது.

அவரன்ன ஒப்பாரியாம் கண்டதில் (குறள்.1091)

என்று பொருள்படுகிறது. ஒப்பாரி என்பது ஒத்தவரைக் குறிக்கும். ஒப்பாரி பெண்களால் பாடப்படுவது என்றும், இறந்தவர்க்கும் அடுத்த பிறப்புகளுக்கும் ஒப்புச் சொல்லிப் பாடுவது என்றும் கூறுகின்றது. பெண்களின் சோக உணர்ச்சிகளை வெளிக்காட்டும் பாடல்களே ஒப்பாரிப் பாடல்கள் என்றும், இறந்தோர்க்கும், இழந்தோர்க்கும் இடையிலுள்ள உறவினை ஒப்பிட்டுப் பாடுவதால் ஒப்பாரி எனப் பெயர் பெற்றது என்றும் கூறுவர்.

பிறப்பின் காரணமாகவோ அல்லது இழப்பின் காரணமாகவோ வாழ்க்கையை எண்ணியோ வாழ்க்கையில் ஏற்படும் தொல்லைகளை எண்ணியோ பெரும்பாலும் பெண்களால் பாடப்படும் பாடல்களே ஒப்பாரிப் பாடல்கள் எனலாம்.

ஒப்பாரியின் வகைப்பாடு

ஒப்பாரிப் பாடல்களை கணவனுக்காக, தாய்க்காக, தந்தைக்காக, குழந்தைக்காக, தாய் மகளுக்காக, மகனுக்காக, சகோதரர்களுக்காக, மாமனாருக்காக, மாமியாருக்காக, அண்ணிக்காக, அத்தைக்காக, மருமகளுக்காக எனவும் வகைப்படுத்துவர். இம்முறையில் தான் பெரும்பாலும் ஒப்பாரிப் பாடல்களை வகைப்படுத்திப் பாடியுள்ளார்கள்.

ஒப்பாரிப் பாடல்களை இருவகையாகப் பகுக்கலாம். தான் சார்ந்திருக்கிறவர்களை இழக்கின்ற போது ஏற்படும் அவலத்தால் பாடுகின்றவற்றைத் தன்னிரக்க ஒப்பாரி என்றும் பிறரை இழந்த போது உணரும் அவலத்தைப் பொது இரக்க ஒப்பாரி என்றும் கூறுவர் என்கிறார் ஆறு.அழகப்பன் (நாட்டுப்புறவியல் திறனாய்வு, ப.79).

தன்னுடைய கவலையைக் குறைப்பதற்காகவும் உறவினர்களோடு சேர்ந்து புலம்புவதே ஒப்பாரி தோன்றக் காரணம்.

இழவு என்பது உயிராலும் பொருளாலும் அமையப்படும் என்றாலும் ஒரு உயிரை இழக்கும் போதே உச்சக்கட்ட நிலையினை அடையச் செய்கிறது. அழுகை தோன்ற இழவு, அசைவு போன்றவை காரணமாக அமைகிறது.

ஒப்பாரி பாடுபொருள்கள்

- விதவைகளின் கொடுமை
- இறந்தவரின் இழப்பு
- இறந்தவரினால் ஏற்படக்கூடிய இழப்பு
- விதியின் கொடுமை
- பாசத்தால் பரிதவிப்பு

சங்க இலக்கியங்களில் ஒப்பாரி

பல இலக்கியங்களில் ஒப்பாரியின் சாயல் மற்றும் அதன் தன்மை மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றன.

சங்க இலக்கியத்தில் புறநானூற்றில் பாரி இருந்ததும் அவன் மகளிர் அவனுக்காகப் பாடுகின்றனர். தந்தைக்காக மகள் பாடும் ஒப்பாரி போன்றது. அது அன்றைய நிலையிலும் இன்றைய நிலையிலும் தொடர்ச்சியாகத் தங்களுடைய சோகங்களை வெளிப்படுத்துவதற்காகப் பாடப்படுகின்றது (புறநானூறு, பா.112).

"எந்தையும் இலமே" என்று சொல்லும்போது சோகம் அவர்களின் தொண்டையில் ஒரு தூண்டிலாக இழுப்படுகின்றது. சிலப்பதிகாரத்தில் கோவலன் மாண்ட பிறகு கண்ணகி அழுது புலம்புவது கணவனுக்காக மனைவி வைக்கும் ஒப்பாரி போன்றது ஆகும். "பெண்டிரும் உண்டுகொல்ல சான்றோரும் உண்டு கொல்" என்று வினவி விம்மும்போது தான் உச்சத்தை அடைகின்றது 'தும்பமாலை முழுக்க முழுக்க கண்ணீரிலே மிதக்கின்றது.' (சிலப்பதிகாரம், ஊர்குழுவரி, பா.51, 59).

கம்பராமாயணத்தில் இராவணன் மாண்டு கிடக்கிறான் நினைத்தே பார்க்க முடியாத நிகழ்ச்சி, மண்டோதரி புலம்பல் ஒப்பாரி உலகின் உச்சநிலை.

மனச்சிறையில் அரந்த காதல் உள்ளிருக்கும்

எனத்தேடி தடவியதோ ஒருவன் (கம்பராமாயணம், இராவண வதைப்படலம், பா.14206)

என்று அவள் பேச முடியாமல் பேசுகிறாள். மேலும் வாலிக்காகத் தாரை,

ஐயா நீ எனது ஆவி என்றது பொய்யோ (கம்பராமாயணம், வாலிவதைப் படலம், பா.14206)

என்று புலம்புவதும் சொல்லில் வரமுடியாத சோகங்கள் ஆகும். இதனைப் பல இலக்கியங்களில் ஒப்பாரிப் பாடல்களில் தாக்க நிலையில் உள்ளது.

கணவனுக்கு மனைவி பாடியது

பூலோக தாய் இல்லாத

பூனியா வந்து நேந்தாதோ

பூனியா தேரிக்கமா பூடிச்சா

பொடிநீங்கு நீங்கபோட்டு

நான்மாடனுக்கு போவளவும்

தீரதாய்யாயோ . . .

நான மங்க கேட்டுபோயி

மண்ணி பிரண்டாவாலானுக்கு

மாலலவும் சராமய்யா

மாடி நெஞ்சம்மாயோ . . .

நான மன்ன மாவலினு

மாவரச பேத்தியினும் . . .

என் தங்கங்கள் எல்லாம்

மதுப்பாட தங்கியிருந்தா

நான் மயங்கி அழுவவில்லா

நான்மாது கேட்டு போவில்லா

மண்ணி கேடறவுல்லே . . . (சா.பொன்னுருவம், குளத்தூர்)

ஒரு குடும்பத்தில் ஒருவரின் இழப்பினைத் தாங்க முடியாமல் தன் அழுகையை, தன் உணர்ச்சியை வெளிப்படுத்துவது ஒப்பாரிப் பாடல் சான்று சொல்லப்படுகிறது. தன் பிறந்த இடத்தில் இருந்ததையும், தன் புகுந்த இடத்தில் இருப்பதைச் சொல்லி ஒப்பாரி வைப்பார்கள். தன் பிள்ளைகளின் நிலையினை நினைத்து வருந்தி அழுகிறாள் மனைவி.

குழந்தைக்குத் தாய் பாடும் ஒப்பாரி

தாய் தன் உயிரோடு இருக்கும்போதே தான் பெற்றெடுத்தக் குழந்தையை இழப்பது என்பது எல்லாவற்றிலும் மிகுந்த வேதனையாகும். குழந்தையைப் பற்றித் தாய்க்குப் பலவிதமான கற்பனைகள் இருக்கும். எதிர்காலத்தில் தன்னை எப்படியெல்லாம் காப்பாற்றுவான் என்ற கற்பனையில் இருந்த தாயைத் தவிக்கவிட்டு அக்குழந்தை இறந்துவிட்டால் அத்தாயின் துன்பம் சொல்லி மாளாது. உலோகிதாசனை இழந்த சந்திரமதி எவ்வாறெல்லாம் புலம்பினால் என்பதை அரிச்சந்திர புராணம் காட்டும்.

வாய் முத்தம் தாராமல்

மழலையரை பாடாமல்

சேய்கிடத்தல் கண்டெனக்குச்

சிந்தை தடுமாறுதையா

முகம் பார்த்துப் பேசாமல்

மலைப்பாலும் உண்ணாமல்

மகன் கிடக்கும் கிடைகண்டு

மனம் பொறக்கு தில்லை ஐயா!

பின்னி முடிச்சிடம்மா

பிச்சிப்பூச் சூட்டிடம்மா

அழுகை எழுதியவன் ஆயுள் எழுதலையே

வடிகை எழுதியவன் வயதெழுத மாட்டலையே

அழுகை எழுதியவன் ஆயுசை எழுதலையா

ஆயுசை எழுதி அசந்திட்டு இருந்தானா

பச்சைக் கிளி வளர்த்தோம்

பறக்கையிலே தப்பவிட்டோம்

குஞ்சுக்கிளி வளர்த்தோம்

கூவையிலே தப்பவிட்டோம்

பொட்டபுள்ள நெத்தி புழுதி அரிச்சிரச்சு

மையிட்ட நெத்தியை மண்கரையான் தின்னூரிச்சி

நீலமணி கண்கள் ரண்டும் நீலக்கரையான்

நின்னூரிச்சு (க.அகிலா, குளத்தூர்)

என்பன போன்ற பாடல்களில் குழந்தையை இழந்த தாயின் வேதனை வெளிப்படும் பாங்கினை அறியமுடிகிறது.

அண்ணனுக்குத் தங்கை பாடும் ஒப்பாரி

பொண்ணு பொறப்பு

பொன்னலங்காயி பொறந்த

மதுர பொன்னேரி கோட்டையில

பொண்ணு வச்ச பார்த்ததில்லை

ஆயிபுத்து வெடிச்ச புள்ள

ரெண்டும் கண்டவுன்னு

நாங்க புரிஞ்ச நிக்ருறதால

ஆயிபுள்ளி தொத்து புழுதிப்பொறலுறது

என் பொல்லாத கரகம் பொங்கி அடங்குதாயோ

பொறப்பு பொன்னலங்காயி

நாங்க பெத்தவங்களும்

பேதளிச்ச நின்னாலும்

நம்ம கழுவும் சாலுவமும்

மவுசடங்கி . . .

மனம்போல வந்தோம் அம்மா . . .

மயங்கி படுக்கலா வாஉடுகு

மாதுமுகம் தேடுரோம் அம்மா

நீ மறந்துட்டு போனது எம் மக்களும்

அஞ்சிதாமோ . . .

பொன்னு பொறப்பு

பொன்னலங்காயி உனக்கு பூனியா

மிகுந்துதம்மா புடிச்ச புனிந்ங்குச்சா

பொய்யா நினைச்சியா

குட்டி பாணை எடுத்து

புதுமருந்து வாங்கி வந்து

புதுஊசி போட்டதுலா பூனியா

தெரிக்கலா புடிச்ச புடிந்ங்கலா

நீ பொய்யா நெலச்சி

இன்னும் பொண்ணு முகம்

பார்க்கமா பொறப்புட்டு போனியோ . . . (மீ.லெட்சுமி, குளத்தூர்)

தாயை இழந்த மகள் வருந்தி பாடுவதுபோல் பாடப்பட்டுள்ள ஒப்பாரிப் பாடல் இது. ஒரு மகளுக்குத் தாயின் துணை என்பது காலம் முழுமைக்கும் தேவையானதாகும். மகள் பூப்படையும் பொழுதும், திருமணம் முடித்து கணவன் வீட்டுக்கு அனுப்பி வைக்கும் பொழுதும், குழந்தைப் பேற்றின் போதும் மகளுக்குத் தாயின் துணை அவசியமானது. அப்படி துணையாக இருக்க வேண்டிய தாய் இறந்ததை நினைத்து வருந்திப் புலம்புவது போல பாடப்பட்ட ஒப்பாரிப் பாடல் இது.

மகனுக்குத் தாய் பாடுவது

பொன்னு மொவனே

அரசு பொறந்தியோ தினுசா

வளர்ந்தியோ ஐயா

பொல்லா கிரகம் ஐயா . . .

போராத காலம் ஐயா . . .

உன் பொறவிகால சாரதையா

நீ பூமியிலா சாயயில

உலகிலே இல்லாத பூனியா

இருந்தது ஐயா புதுமயக்கம்

வந்தது ஐயா பூட்டிவண்டி கட்டுன

பொழுது சொல்லி போகுமுஹ

உன்ன பெத்து புறம்தள்ளி

போக வண்டிக்கொண்டு

பூலோகம் தான் கோலுனே ஐயா . . .

உம்பூனியும் தெறிக்காலா

புடிச்சா புடி நிக்கலாயோ . . . (ரா.வள்ளியப்பா, குளத்தூர்)

மகனை இழந்த தாய் மகனை நினைத்து வைக்கும் ஒப்பாரியாக அமைந்துள்ளது. அரசு பரம்பரையில் பொறந்த உன்னை ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு தினுசா வளர்த்தேன். பொல்லாத கிரகம் வந்து உன்னை என்னை விட்டுப் பிரித்துக் கொண்டு சென்று விட்டது. அதனால் நீ இந்த பூமியில் இல்லாமல் மறைந்து விட்டியா என்றும் தாய் உயிரோடு இருக்கையில் மகனை பறி கொடுப்பது என்பது

யாருக்கும் நடக்கக் கூடாத ஒன்று. உதாரணத்திற்கு பார்த்தோமானால், மகாபாரதத்தில் காந்தாரி தன் நுற்று மகன்களை இழந்த துன்பத்தில் கிருஷ்ணருக்கு சாபம் கொடுப்பதைக் காணலாம்.

மருமகளுக்காக மாமியார் வைக்கும் ஒப்பாரி

என் மார்க்கேண்டேன் தேடி நீ

மக்காத மக்குன மரணம்

கேட்டாதும் என் மயக்கம்

தெளியல என் மனசாறம் தான் தீறால

எனக்கு மரலவும் ஆறாதையா

உன் மருமுகம் இல்லமா

உன் மகளா அமர்த்துனா

மறந்துட்டு கண்ணு அசந்தேன்

என் புண்ண தெளியலாமா

உன் பொண்ணு மக்கா

ஓம் பொண்ணுவா இல்லாமா

நான பொல்லாதா எண்ணி

பொறிய பறக்குறேன்

நான புலம்பி தவிக்கிறேமா

உன்ன புலனம் பொய்யவறா

தேடுறான் . . .

என் மார்க்கேண்டேன் தேடி

மயக்கம் மிதந்து நீ மண்ணி

தல சாஞ்சிறுந்து மண்டாலந்தான்

கோளியிருந்தா செம்புகி

போட்டுயிருந்தா . . .

சிக்கா தெளியாமா

சீம நடந்து இருந்தா . . .

நான் சிந்தையிலா நான் சிதறி போயிருப்பேன்

உன் செல்லா பொவ

தேடுறாதுல்லா . . .

மயக்கம் மிதந்து மண்ணில

சாயமா . . .

என் மார்கேண்டுடன் தேடி

உன் மகளா விட்டு

போனியோ அம்மா . . .

மயக்கம் தீர்ந்தாலும்

என் மனசு ஆறலாமா . . . (லெ.தனலெட்சுமி, குளத்தூர்)

சிறப்பாக வாழ்ந்த குடும்பத்தின் தலைவன் மாய்ந்து போனான். மனைவியைச் சிறு சிறு குழந்தைகளோடு விட்டு அவன் இறந்து போனான். அவன் வாழ்நாள் மட்டும், தான் சிறப்பாக வாழப் போவதாக எண்ணியிருந்தான். உன்னைப் பிரிந்ததினால் என் மனசு ஆறல, உன் மகள்தான் என்னை அமர்த்தினான். நான் புலம்பித் தவிக்கிறேன். உன் மகளையும் விட்டு விட்டு என்னையும் தவிக்க விட்டுப் போனியே என் மனசு ஆறலயே என்று புலம்பி அழுவதாகப் பாடப்பட்டுள்ளது.

மகளுக்கு தாய் வைக்கும் ஒப்பாரி

கூடிப் பிறக்க

உங்க போல நானு

பொய்யாலாந்து பேசுரானா

பொண்ணுமுகம் பார்பேனா

என் பொண்ணு பொறப்பே

பொண்ணு பொறப்பே

நான பொறவி கேளுராவ

பெரும் பவம் செய்யுறவ

உங்கள போல நான

பொய்யாலாந்து சேராலாவோ . . .

பொலம்பி அழுவானு நான்

பொண்ண சண்டாளி . . .

என் பொண்ணு பொறப்பாலாம்

பொய்யாக்கி நான் பிறவ புறந்தவா

புலாச்சி எதண்டி இருக்கேன்

உங்க பொன்னுவா கேட்டாலா . . .

பட்டாதுனு செவ்வழி பெத்த

தன்னுறாயி பொய்யா நினைக்காலா

பொறுத்து இருக்காலா . . .

பூமி எட்டு போனாலும்

பூமி பிரண்டாலும் புண்ணியாரே

பெத்தாலும் . . .

என்னை பெத்த பொண்ணே காட்டுக்கே

பொய்யா வழிப்பிறந்தா

நான் புறவி கொறஞ்சு

என் குறையால்லாம் பத்தாதுனு

புறந்தியே நீ போறவா மடியோ . . . (வெ.சின்னபொண்ணு, குளத்தூர்)

பெண் பிள்ளைகள் வீட்டில் செல்வங்கள் என்று கூறுவார்கள். ஒரு வீட்டில் எத்தனை ஆண் பிள்ளை இருந்தாலும் நிறைவாகாது. ஒரு பெண் பிள்ளை இருந்தால் அந்த வீடே நிறைவடையும் என்று கூறுவார்கள். ஒரு மகன்தான் தாய், தந்தையின் இறுதிக்காலம் வரையில் எந்தவித எதிர்பார்ப்பும் இல்லாமல் பார்த்துக் கொள்கிறார்கள். அந்த வகையில் தன் மகளை இழந்து வாடும் ஒரு தாய் தன் மகளின் இறப்பு தனக்கு எந்த அளவிற்குத் துன்பத்தைத் தந்துள்ளது என்று புலம்பித் தவிப்பதாக அமைந்துள்ளது இந்த ஒப்பாரிப் பாடல்.

தந்தைக்காக மகள் பாடுதல்

மேலும் தை மாதம் பிறக்குமுன்னே எனக்கு தனி வரிசை செய்தாலே இப்பொழுது யாருப்பா என்னை அழைப்பார்கள். என்னை அழைக்கவும் ஆளில்லை என்று தந்தையை இழந்த மகள் அழுது புலம்புவதாக அமைகின்றது.

தைமாதம் பிறக்கும் முன்னே

தனி வரிசை எடுத்துவிடுவியே

அப்பா இப்ப எனக்கு

யாருப்பா வரிசை எடுப்பா

ஊருக்குள்ளே நீ வந்தா

உன் ஓசரம் பார்த்து ஓடிவந்து

உங்க அப்பா வாராருன்னு சொல்லுவாங்க

நம்ம ஊரு ஜினங்க

இப்ப உன் ஓசரமான ஓடம்பு

கீழே விழுந்து கிடக்குதப்பா

ஊருக்கு நா வந்தா

ஓடி வந்து கூப்பிடுவியே

அப்பா இப்ப கூப்பிட யாரும் இல்லையே . . . (சூ.வளர்மதி, குளத்தூர்)

என்று தந்தையின் பிரிவைப் பற்றி மகள் வருந்திப் பாடுகிறாள்.

குழந்தை இறப்பது துன்பம் என்றால் வளர்ந்து மணப்பருவம் எய்திய நிலையில் மகனோ மகளோ இறப்பது பெருந்துன்பம். அத்தகைய குழல்களில் துக்கம் தொண்டையடைக்க துக்கத்தின் வெளிப்பாடுகள் இதில் வெளிப்படுத்த இயலாத அளவுக்கு மனிதனை நிலைகுலையச் செய்துவிடும். பேரிழப்பை அடைந்தவர்களுக்கு இந்த உணர்வு ஏற்படும்.

திருமண நிலையில் இருக்கும் மகனை இழக்கும் தாய்

தாலிக்கோ நாள் பார்க்க - உனக்கு

சாவுக்கோ நாளாச்சே

கூறைக்கோ நாள் பார்க்க - உனக்கு

கொள்ளிக்கோ நாளாச்சே

மஞ்சளால் கோலமிட்ட - உன்னை

மணவறைக்கு விடும் வேளையிலே

கரியாலே கோலமிட்டு - உன்னைக்

கட்டைக்கோ அனுப்புகிறேன்

மணக்கோலம் பாராமல்

பிணவறைப் பந்தலிலே - நானும்

பேரிடிவே கொள்ளுகின்றேன். (ர.செந்தமிழ்ச்செல்வி, குளத்தூர்)

இந்தப் பாடலில் மகனுக்குத் திருமண ஏற்பாடுகள் நடைபெறும் நிலையில் அவன் இறந்ததால் தாயின் சோகம் எவ்வாறு பெறப்படுகிறது என்பதை அறியமுடிகிறது.

முடிவுரை

ஒவ்வொரு மனிதரும் தம் வாழ்வில் ஒரு குறிக்கோளை அடைய முயற்சிக்கின்றனர். அம்முயற்சி வெற்றி பெறுகின்ற பொழுது மகிழ்ச்சியாகவும் தோல்வியுறுகின்ற பொழுது துன்பமாகவும் பரிணமிக்கின்றனர். தோல்வி, இழப்பு, இறப்பு, வறுமை, கவலை போன்றவற்றால் மனிதமனம் அல்லல்படும் போது அதற்கு ஒரு வடிகாலாகப் பாடலைப் பாடுகின்றனர். இப்பாடல்களே ஒப்பாரிப் பாடல்கள் என அழைக்கப்படுகின்றன. இவ்வப்பாரிப் பாடல்கள் பெரும்பாலும் மிகுந்த சோகத்தை வெளிப்படுத்துவனவாகவே அமைந்திருக்கின்றன என்பதை இப்பாடல்கள் மூலம் அறியமுடிகிறது.

துணைநூற் பட்டியல்

அன்னகாமு, செ. ஏட்டில் எழுதாக் கவிதைகள். சர்வோதயப் பிரசுரலாயம், தஞ்சாவூர்.

இராமசுப்பிரமணியம், வ.த. (உ.ஆ.). புறநானூறு மூலமும் தெளிவுரையும். திருமகள் நிலையம், சென்னை.

கோபாலகிருஷ்ணமாச்சாரியார், வை.மு. (உ.ஆ.). கம்பராமாயணம் — யுத்த காண்டம் (முதல் பகுதி) (மூலமும் உரையும்). உமா பதிப்பகம், சென்னை, 4 ஆம் பதிப்பு, 2024.

கோபாலகிருஷ்ணமாச்சாரியார், வை.மு. (உ.ஆ.). கம்பராமாயணம் — யுத்த காண்டம் (இரண்டாம் பகுதி) (மூலமும் உரையும்). உமா பதிப்பகம், சென்னை, 4 ஆம் பதிப்பு, 2024.

சக்திவேல், சு. நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு. மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை.

சண்முகசுந்தரம், சு. நாட்டுப்புற இலக்கிய வரலாறு. மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை.

சரசுவதி வேணுகோபால். தமிழக நாட்டுப்புறவியல். தாமரை வெளியீடு, மதுரை.

சிதம்பரநாத முதலியார் எழுதிய உரைக் குறிப்புகளுடன். முத்தொள்ளாயிரம். பொதிகை மலைப் பதிப்பு, தென்காசி, மூன்றாம் பதிப்பு, 1957.

சோமசுந்தரனார், பொ.வே. (உ.ஆ.). சிலப்பதிகாரம். திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1982.

திருஞானசம்பந்தம், சு. (உ.ஆ.). தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் மூலமும் உரையும். கதிர் பதிப்பகம், திருவையாறு.

வரதராசனார், மு. (உ.ஆ.). திருக்குறள். சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 2001.

References

Annakamu, Se. Yettil Ezhutha Kavithaigal. Sarvodaya Pirasuralayam, Thanjavur.

Ramasubramaniam, Va.Tha. (Ed.). Purananooru Moolamum Thelivuraiyum. Thirumagal Nilayam, Chennai.

Gopalakrishnamaachariyar, Vai.Mu. (Ed.). Kambaramayanam — Utha Kaandam (First Part) (Moolamum Uraiyum). Uma Pathippagam, Chennai, Fourth Edition, 2024.

Gopalakrishnamaachariyar, Vai.Mu. (Ed.). Kambaramayanam — Utha Kaandam (Second Part) (Moolamum Uraiyum). Uma Pathippagam, Chennai, Fourth Edition, 2024

Sakthivel, Su. Nattupura Iyal Aaivu. Manivasagar Pathippagam, Chennai.

Shanmugasundaram, Su. Nattupura Ilakkiya Varalaru. Manivasagar Pathippagam, Chennai.

Saraswathi Venugopal. Tamilaga Nattupuraviyal. Thamarai Veliyeedu, Madurai.

Chidambaranatha Mudaliyar Ezhuthiya Urai Kurippugaludan. *Mutholayiram. Pothigai Malai Pathippu*, Thenkasi, Third Edition, 1957.

Somasundaranar, Po.Ve. (Ed.) *Silappathikaram. Thirunelveli, Thenninthiya Saiva Siddhantha Noorpathippu Kazhagam, Chennai, 1982.*

Thirugnanasambandam, C. (Ed.). *Tholkappiyam Porulathikaram Moolamum Uraiyum. Kathir Pathippagam, Thiruvaiyaru.*

Varatharanar (Ed.). *Thirukkural. Saiva Siddhantha Noorpathippu Kazhagam, Chennai, 2001.*

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னஞ்சல்

அறிவிப்பு / Announcement

அன்பான தமிழ்ச் சொந்தங்களே

வணக்கம்.

வரும் 2026, ஜூலை மாதம் வெளிவரும் அரண் பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னஞ்சலுக்கான ஆய்வுக் கட்டுரைகள் ஆய்வாளர்களிடமிருந்து வரவேற்கப்படுகின்றன.

கட்டுரை வந்து சேர வேண்டிய கடைசி நாள் - ஜூலை 10. அதற்கு பின் வரும் கட்டுரைகள் ஜூலை இதழில் இடம்பெறாது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

www.aranejournal.com